

(...)

(...)

Secția penală și pentru cauze cu minori

dosar nr. (...)

Număr operator de date cu caracter personal: (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19 octombrie 2021

Complet de judecată compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Ministerul Public este reprezentat de către procuror (...), din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel (...)

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio, conform prevederilor art. 369 alin. 1 Cod procedură penală.

S-a luat în examinare apelul penal declarat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria (...), împotriva sentinței penale nr. (...) din data de 11.05.2021, pronunțată de Judecătoria (...), inculpatul (...) fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prevăzută de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prevăzută de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru inculpatul intimat (...) avocatul ales (...), lipsă fiind inculpatul intimat și partea civilă (...)

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință în sensul celor arătate mai sus, după care:

La interpelarea instanței, atât **reprezentantul Ministerului Public, cât și apărătorul ales al inculpatului intimat** arată că nu au chestiuni prealabile sau cereri de formulat.

Instanța, aduce la cunoștința acestora că prezenta cauză a fost repusă pe rol pentru a se pune în discuție sesizarea, în temeiul art. 475 Cod procedură penală, a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv faptul „**Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei sub aspectul revocării este cel prevăzut de codul penal din anul 1969, ca urmare a aplicării art. 15 alin. 2 din Legea 187/2012, în cazul în care pedeapsa principală aplicată pentru o infracțiune comisă anterior datei de 01.02.2014 a fost stabilită potrivit codului penal actual, iar modalitatea de executare a pedepsei a fost dispusă potrivit codului penal din anul 1969 ca efect al aplicării legii penale mai favorabile pe instituții autonome, în condițiile în care prin decizia numărul 265 din 05 mai 2014 al Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 372 din data de 20.05.2014, s-a statuat că dispozițiile art. 5 sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile?**”

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea chestiunii de drept precizate mai sus de către instanța de control judiciar, având în vedere că de această chestiune depinde soluționarea cauzei.

Pe fond, consideră că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să lămurească această chestiune, în sensul să se dea răspuns acestei întrebări, de care depinde soluția în prezenta cauză, în sensul revocării și executării alăturate a pedepsei închisorii cu pedeapsa amenzii în prezenta cauză.

Totodată, mai arată faptul că, în continuare își menține aplicabilitatea Decizia nr. 12/2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, stabilind fără echivoc faptul că indiferent de felul pedepsei aplicate pentru săvârșirea infracțiunii săvârșite în cursul termenului de încercare, menținându-se și după intrarea în vigoare a codului penal actual dispoziția de revocare, indiferent de pedeapsa aplicată care poate fi amendă sau închisoare

Apărătorul ales al inculpatului intimat (...), avocat (...) apreciază, de asemenea, utilă și admisibilă sesizarea, apreciind-o întemeiată, pe fondul sesizării.

Apreciază faptul că, sunt aplicabile dispozițiile legii penale în vigoare la momentul pronunțării hotărârii, sens în care aplicabile sunt dispozițiile art. 96 alin. 4 și 5 cod penal, în ceea ce privește regimul juridic al executării pedepselor și există în acest sens Deciziile nr. 11/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care tranșează această chestiune, precum și nr. 469/2020 a Curții Constituționale, care la punctul 12 face referire la regimul aplicabil executării pedepselor.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra cauzei penale de față, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. (...) din data de 11 mai 2021, pronunțată de (...), în baza art. 396 alin. 1, 2 Cod procedură penală, **inculpatul (...)**, a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prevăzută de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale din luna septembrie 2014), la pedeapsa de: - 3.000 lei amendă (corespunzătoare a 200 zile-amendă x 15 lei/zi).

- executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prevăzută de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012 (1 act material din luna aprilie 2015), la pedeapsa de: - 2.700 lei amendă (corespunzătoare a 180 zile-amendă x 15 lei/zi).

În baza art. 38 și art. 39 alin. 1 lit. c) din Codul penal i s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 3.000 lei amendă, la care s-a adăugat un spor obligatoriu de o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv 900 lei amendă, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa de 3.900 lei amendă.

I s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 63 din Codul penal referitoare la înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii.

În baza art. 274 alin. (1) C.proc.pen., inculpatul a fost obligat la plata sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria (...), emis la data de 07.09.2017 în dosarul nr. (...) s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de: - executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prev. și ped. de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale din luna septembrie 2014); - executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prev. și ped. de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012 (act material din aprilie 2015), ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

Procedând la rejudecarea cauzei, instanța de fond a reținut următoarea stare de fapt:

La data de 24.11.2014, cu ocazia unui control efectuat de angajații (...), la locul de consum situat pe (...) s-a constatat că se sustrage energie electrică, cauzând un prejudiciu de 1.604,08 lei, la punctul de consum aparținând numitei (...). S-a descoperit un conductor electric legat direct, în firida de la parterul imobilului în care locuia numita (...), conductorul era condus până la etajul 2, unde alimenta fraudulos alte două apartamente în care locuia inculpatul (...) și (...).

La aceeași dată, ocazia aceluiași control efectuat de angajații (...), la locul de consum situat în (...) s-a constatat sustragerea de energie electrică care a cauzat un prejudiciu de 3.057,08 lei. Astfel, s-a descoperit un conductor electric legat direct, în firida de la parterul imobilului în care locuia (...), acest conductor era condus până la etajul 2, unde alimenta fraudulos alte două apartamente în care locuia inculpatul (...) și (...).

De asemenea, cu ocazia aceluiași control efectuat de angajații (...), la locul de consum situat pe (...), s-a constatat sustragerea de energie electrică ce a cauzat un prejudiciu de 5.201,76 lei. Astfel, s-a descoperit un conductor electric legat direct, în firida de la parterul imobilului în care locuia (...), acest conductor era condus până la etajul 2, unde alimenta fraudulos alte două apartamente în care locuiau inculpatul (...) și (...).

La data de 29.06.2015, organele de constatare din cadrul (...) s-au sesizat cu privire la faptul că, la locul de consum situat pe (...) s-a constatat că se consumă fraudulos energie electrică, din instalațiile care le aparțin, fiind descoperit un conductor direct care alimenta cu energie electrică apartamentul în care locuia inculpata (...), ce a cauzat un prejudiciu de 2.633,13 lei, plângerea făcând obiectul dosarului penal nr. (...) aflat în supravegherea Parchetului de pe lângă (...).

În raport de toate probele administrate în cauză, în ciuda poziției de nerecunoaștere a faptelor de către inculpat, instanța de fond a apreciat că, faptele acestuia au fost dovedite și nu există motive care să conducă la concluzia că acesta nu ar fi efectuat racordările la instalațiile electrice în imobilele situate în (...), respectiv (...). Martorii audiați în cauză au declarat că inculpatul a fost cel care a făcut racordările la curent, că în zonă era de notorietate faptul că inculpatul se ocupă cu curentul, ori de câte ori era nevoie ca acesta să lege un cablu, era chemat inculpatul. Martorii au declarat și că pentru serviciile oferite de inculpat i-au achitat sume de bani, astfel că nu există îndoială că inculpatul este autorul racordărilor ilegale la energie electrică. Nici poziția inculpatului în sensul că în apartamentul lui (...) era construită o adevărată instalație electrică și că el nu ar fi putut-o efectua, nu a putut fi reținută ca fiind sinceră de către instanță, întrucât, chiar și potrivit propriilor declarații, acesta se pricepea să lege cabluri electrice, să monteze și să demonteze siguranțe electrice, fiind solicitat în acest sens de persoanele care locuiau în blocurile situate pe strada (...).

Toate probele administrate în cauză converg spre ideea că inculpatul a efectuat operațiunile necesare, a executat și a folosit instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, pentru a facilita persoanelor care locuiau în acele imobile accesul la energie electrică, fără a achita contravaloarea acesteia.

În ceea ce privește încadrarea juridică dată faptelor reținute, în cauză sunt incidente dispozițiile privind infracțiunea continuată pentru cele trei acte materiale comise în luna septembrie 2014, la imobilul situat în (...), inculpatul săvârșindu-le, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în dauna aceleiași părți civile. În ceea ce privește a doua infracțiune pentru care a fost trimis în judecată, aceasta a fost comisă în luna aprilie 2015, la imobilul situat în (...) la un interval de timp îndelungat de primele trei acte materiale, astfel că nu rezultă că inculpatul a avut aceeași rezoluție infracțională, această faptă constituind o infracțiune distinctă, pentru care urmează a fi sancționat.

Având în vedere starea de fapt mai sus reținută, instanța de fond a constatat că, *în drept*: fapta (...) care, în luna septembrie 2014, a săvârșit 3 acte materiale de executare de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, la imobilul situat în (...), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru

ocolirea echipamentelor de măsurare, prevăzută de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal.

Totodată, s-a reținut că, fapta inculpatului (...) care, în luna aprilie 2015, a executat o instalație clandestină în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, la imobilul situat în (...), întrunește elementele constitutive al infracțiunii de executarea sau folosirea de instalații clandestine în scopul racordării directe la rețea sau pentru ocolirea echipamentelor de măsurare, faptă prev. și ped. de art. 92 alin. 2 din Legea nr. 123/2012.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii, instanța de fond a considerat că inculpatul (...) a acționat cu forma de vinovăție a intenției directe, conform dispozițiilor art. 16 alin. 1 alin. 3 lit. a Cod penal, prevăzând și urmărind rezultatul faptei sale.

În raport de aceste aspecte, instanța, în baza art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, constatând dincolo de orice bănuială rezonabilă că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat, a dispus condamnarea acestuia.

La individualizarea pedepsei aplicată inculpatului (...), instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Astfel, instanța de fond a avut în vedere gradul ridicat de pericol social al faptei, concretizat în valorile sociale ocrotite de lege și relațiile sociale referitoare la acestea, faptul că, în mod indirect, inculpatul prin acțiunile sale a prejudiciat partea civilă prin consumul ilegal de energie electrică de către cei patru beneficiari ai racordărilor efectuate de acesta.

Instanța de fond a considerat faptul că instituirea unei sancțiuni în caz de nerespectare a legilor este deosebit de importantă în cadrul unei societăți. Cu toate acestea, s-a apreciat că aplicarea unei pedepse mai mari sau mai mici decât o impun gravitatea faptei și persoana autorului este de natura a produce un efect total opus celui urmărit de legiuitor.

În raport de aceste aspecte, instanța de fond a apreciat că aplicarea sancțiunii alternative a amenzii penale prevăzută de către însăși legiuitor, raportat la circumstanțele comiterii faptei, la valorile sociale care au fost puse în pericol, este de natură să contribuie la conștientizarea de către inculpat a rolului coercitiv și preventiv-educativ al acestui tip de pedeapsă și a gravității faptei comise.

Împotriva acestei sentințe penale, în termen legal, a declarat apel Parchetul de pe lângă (...) solicitând desființarea acesteia și în rejudicare să se dispună revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei de un an închisoare și adăugarea acesteia la pedeapsa rezultantă a amenzii penale aplicată în cauză.

În motivare s-a arătat în esență că, sunt aplicabile dispozițiile art.15 alin.2 din legea nr.187/2012 rap. la art.83 alin.1 cod penal, precum și decizia nr.12/2019 a ÎCCJ care statuează că se impune revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei de un an închisoare și adăugarea acesteia la pedeapsa rezultantă a amenzii aplicată în cauză.

În ședința publică din data de 18.10.2021, instanța, din oficiu, a pus în discuția părților și a procurorului sesizarea, în temeiul art. 475 Cod procedură penală, a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv faptul „Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal din 1969, ca urmare a aplicării art.15 alin.2 din legea nr.187/2012, în cazul în care pedeapsa principală aplicată pentru o infracțiune comisă anterior datei de 01.02.2014, a fost stabilită potrivit Codului penal actual, iar modalitatea de executare a pedepsei a fost dispusă potrivit Codului penal din 1969, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile pe instituții autonome, în

condițiile în care prin decizia nr.265/06.05.2014 a Curții Constituționale publicată în Monitorul Oficial al României nr.372/20.05.2014 s-a statuat că, dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.“

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept precizate mai sus de către instanța de control judiciar,

Pe fond a arătat că își menține aplicabilitatea Decizia nr. 12/2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, care a statuat fără echivoc faptul că indiferent de felul pedepsei aplicate pentru săvârșirea infracțiunii săvârșite în cursul termenului de încercare, menținându-se și după intrarea în vigoare a codului penal actual dispoziția de revocare, indiferent de pedeapsa aplicată care poate fi amendă sau închisoare.

S-a solicitat ca până la momentul la care Înalta Curte de Casație și Justiție se va pronunța cu privire la această sesizare să se dispună suspendarea cauzei.

Apărătorul ales al inculpatului intimat (...), avocat (...) a apreciat că, aplicabile sunt dispozițiile legii penale în vigoare la momentul pronunțării hotărârii, respectiv dispozițiile art. 96 alin. 4 și 5 cod penal, în ceea ce privește regimul juridic al executării pedepselor și există Decizia nr. 11/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care tranșează această chestiune, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 469/2020, care la punctul 12 face referire la regimul aplicabil executării pedepselor.

Constatările instanței de apel.

Se constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept potrivit dispozițiilor art. 475 c.pr.penală, având în vedere că instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra acestei chestiuni de drept privind aplicarea legii pe instituții autonome, Curtea de Apel (...) fiind investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, iar lămurirea chestiunii de drept supusă dezbaterii este hotărâtoare asupra soluției pe fond a cauzei.

Prin Decizia nr. 12/2019 din 7 mai 2019 Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru Dezlegarea unor Chestiuni de drept în Materie Penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 481 din 13 iunie 2019 s-a stabilit că, indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, regimul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza art. 81 din Codul penal din 1969, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile, printr-o hotărâre pronunțată după 1 februarie 2014, se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal actual, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, fiind cel prevăzut de Codul penal din 1969.

Ca stare de fapt s-a reținut în această cauză că, la data de 4 aprilie 2016 inculpatul a condus un autoturism marca (...) pe un bulevard și pe două străzi din municipiul (...), având o îmbibație alcoolică de 1,20 g/l alcool pur în sânge. Totodată, prin sentința penală nr. (...) din data de 19 februarie 2015 (...) (rămasă definitivă, prin neapelare, la data de 10 martie 2015) același inculpatul a fost condamnat, pentru o infracțiune de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prevăzută de art. 321 alin. (1) din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, săvârșită la data de 1/2 iunie 2013, la pedeapsa de 8 luni închisoare, dispunându-se suspendarea condiționată a executării acesteia, conform art. 81 și următoarele din Codul penal din 1969, pe un termen de încercare de 2 ani și 8 luni, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Chestiunea de drept supusă analizei privește o chestiune nouă care se pare că nu a primit o dezlegare jurisprudențială efectivă până în prezent întrucât decizia menționată anterior a Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut la bază o hotărâre judecătorească care a interpretat și a aplicat unitar Codul penal din 1969, ca lege penală mai favorabilă, pentru o infracțiune și o antecedentă penală existentă anterior anului 2014.

De asemenea, prin Decizia nr. 11/2016 din 5 mai 2016 Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru Dezlegarea unor Chestiuni de drept în Materie Penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 468 din 23 iunie 2016 a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei potrivit art. 86¹ din Codul penal anterior și o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează conform art. 96 alin. (4) și (5) din Codul penal.

Prin Decizia nr. 13/2015 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 10 iunie 2015), Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior.

Prin deciziile Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015; nr. 221 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 15 iunie 2015; nr. 632 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 24 noiembrie 2015; nr. 666 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015; nr. 682 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 27 noiembrie 2015; nr. 692 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 25 noiembrie 2015, și nr. 715 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015, Curtea Constituțională a apreciat că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia.

Prin decizia nr. 469/2020 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr. 936 din 13 octombrie 2020 s-a arătat la un moment dat, că chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Așa fiind, Curtea a apreciat că declararea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea în speță a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal.

În speță, se reține că, problema de drept supusă dezbaterii a fundamentat soluția primei instanțe care, aplicând inculpatului (...) pedepsele principale a amenzii penale potrivit noii legi, pentru două infracțiuni comise anterior anului 2014, a considerat că nu se mai impunea revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei de un an aplicată prin sentința penală nr. (...) a Judecătoriei (...).

Se reține că anterior pronunțării deciziei numărul 265 din 2014 al Curții Constituționale, o mare parte a instanțelor judecătorești au interpretat și au aplicat dispozițiile codurilor penale pe instituții autonome, ajungându-se la soluții care făceau trimitere la prevederile ambelor coduri penale.

În concret, în aplicarea principiului legii penale mai favorabile, pedeapsa sau pedepsele principale erau stabilite potrivit codului penal actual sau cel din 1969, iar concursul de infracțiuni și modalitatea de executare a pedepselor erau stabilite invers potrivit codului penal din 1969 sau cel actual, existând o disociere între prevederile codurilor penale din 1969 și 2009, respectiv s-a făcut o aplicare combinată a dispozițiilor acestora pentru fiecare caz în parte.

După pronunțarea deciziei Curții Constituționale menționate anterior, această interpretare a aplicării principiului legii penale mai favorabile a devenit unitară, însă efectele hotărârilor judecătorești pronunțate până la acea dată s-au produs potrivit dispozitivelor date.

Dacă în privința efectelor care s-au produs până la acea dată nu sunt discuții, probleme apar atunci când se pun în discuție efectele continue ale hotărârilor judecătorești care se produc și în prezent.

Se apreciază că la momentul emiterii dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, legiuitorul a avut în vedere faptul că, codul penal din 1969 reprezintă legea penală mai favorabilă în ansamblu. Însă individualizarea modalității de executare a pedepsei potrivit codului penal din 1969 s-a realizat ca urmare a aplicării dispozițiilor legale pe instituții autonome, iar revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei s-ar realiza potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, cu toate că pedeapsa principală a fost stabilită potrivit codului penal actual.

Totodată se mai reține că, după ce intervine revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei potrivit codului penal din 1969, aplicarea regulilor referitoare la pluralitatea de infracțiuni se va face potrivit codului penal actual.

Este adevărat că aplicarea legii penale mai favorabile nu se poate realiza din nou întrucât aceasta presupune o nouă individualizare a sancțiunilor și a modalității de executare a pedepselor încălcându-se principiul autorității de lucru judecat, însă nu se poate face abstracție de actele normative și deciziile menționate mai sus.

Totodată, având în vedere decizia nr. 265/06.05.2014 a Curții Constituționale care a statuat că, dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și *aplicarea legii penale mai favorabile*, se pune problema dacă revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei potrivit codului penal din 1969, nu ar încălca decizia de mai sus, în condițiile în care codul penal actual a fost stabilit ca fiind legea mai favorabilă în operațiunea de individualizare a sancțiunii penale.

Mai mult, Curtea Constituțională a apreciat prin deciziile menționate mai sus că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia.

Întrucât chestiunea de drept supusă analizei privește chiar obiectul apelului formulat în cauză și pentru a evita o incompatibilitate evidentă în cauză prin exprimarea unui punct de vedere, membrii completului de apel nu vor arăta pe care variantă descrisă mai sus o împărtășesc.

Având în vedere că problema de drept supusă dezbaterii privește fondul cauzei și pentru respectarea principiilor legalității și a echității care cârmuiesc procesele penale, instanța apreciază că se impune suspendarea prezentei cauzei până la darea unei soluții ori dezlegări în acest sens.

Pentru aceste considerente, Curtea, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, va admite sesizarea din oficiu și va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul „Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei

sub aspectul revocării este cel prevăzut de codul penal din anul 1969, ca urmare a aplicării art. 15 alin. 2 din Legea 187/2012, în cazul în care pedeapsa principală aplicată pentru o infracțiune comisă anterior datei de 01.02.2014 a fost stabilită potrivit codului penal actual, iar modalitatea de executare a pedepsei a fost dispusă potrivit codului penal din anul 1969 ca efect al aplicării legii penale mai favorabile pe instituții autonome, în condițiile în care prin decizia numărul 265 din 2014 al Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 372 din data de 20.05.2014, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 5 sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile?”.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție.

DISPUNE

Admite sesizarea din oficiu.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul **„Dacă regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, sub aspectul revocării, este cel prevăzut de Codul penal din 1969, ca urmare a aplicării art.15 alin.2 din legea nr.187/2012, în cazul în care pedeapsa principală aplicată pentru o infracțiune comisă anterior datei de 01.02.2014, a fost stabilită potrivit Codului penal actual, iar modalitatea de executare a pedepsei a fost dispusă potrivit Codului penal din 1969, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile pe instituții autonome, în condițiile în care prin decizia nr.265/06.05.2014 a Curții Constituționale publicată în Monitorul Oficial al României nr.372/20.05.2014 s-a statuat că, dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.”**

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept pusă în discuție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 19 octombrie 2021.

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)

Redactat încheiere (...)/26.10.2021/
Tehnoredactat (...)/26.10.2021/3 exemplare